

MĀLPILS VĒSTIS Nr.12 (48)

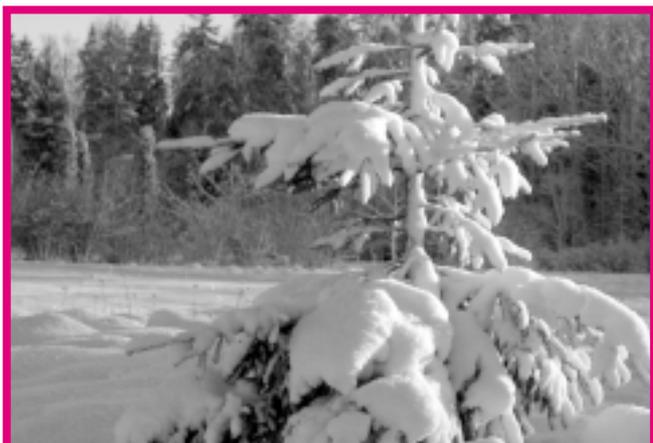
2004. gada decembris

PAGASTA PADOMES INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

MĀLPILS ✕ **SIDGUNDA** ✕ **UPMALAS** ✕ **BUKAS** ✕ **VITE**

IZNĀK REIZI MĒNESĪ

BEZMAKSAS

**Pagasta padomes
lēmumi** 2. lpp.

**Ziņas īsumā.
Aptieka svin
svētkus** 2. – 4. lpp.

**Kultūras darbinieci
Laumu Balodi
atceroties** 7. – 9. lpp.

**Skolas dzīve.
Veiksmīgs projekts
bērnudārzā** 10.– 12. lpp.

**Mākslas skolas audzēkņi
iepazīst Itāliju** 12. – 14. lpp.

**Sporta aktualitātes.
Apsveikumi. Pateicības.
Sludinājumi** 15.–16. lpp.

PAGASTA PADOMĒ

MĀLPILS PAGASTA PADOMES 24.11.2004. SĒDE Nr.21

Izskatīja 19. jautājumus.

NOLĒMA:

- Apstiprināt pašvaldības aģentūras "Mālpils sociālās aprūpes centrs" **gultas dienas izmaksu 2005.gadā - Ls 4,90.**
- Pieņemt zināšanai pašvaldības aģentūras "Mālpils sociālās aprūpes centrs" 2005.gada budžeta izdevumu prognozi 59980,- Ls apmērā.
- Pieņemt zināšanai Mālpils pirmsskolas izglītības iestādes 2005.gada budžeta izdevumu prognozi 134490,- Ls apmērā.
- Apstiprināt noteikumus Nr. 4 "Par grozījumiem noteikumos Nr.3 "Par Mālpils pagasta padomes budžetu 2004.gadam", t.sk.:
 - Pamatbudžeta ieņēmumi Ls 989165,-
 - Pamatbudžeta izdevumi Ls 989165,-
 - Speciālā budžeta ieņēmumi Ls 81013,-
 - Speciālā budžeta izdevumi Ls 81013,-
- Izpilddirektoram sagatavot vēstuli Lielvārdes šosejas iedzīvotājiem ar paskaidrojumu, ka pašvaldība ir ar mieru investēt līdzekļus (aptuveni 2300,-Ls) kanalizācijas sistēmas sakārtošanā, bet iedzīvotājiem jāizvirza pārstāvis, kurš iekasēs turpmākās kanalizācijas sistēmas ekspluatācijas izmaksas (elektrība, sistēmas apkalpošana).
- Iedalīt naudas līdzekļus līdz 2300,- Ls apmērā p.1. fiksētā lēmuma nodrošināšanai.
- Izpildinstitūcijai prasīt Ekonomikas ministrijā skaidrojumu par ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmu un attīrīšanas iekārtu, kas faktiski ir vienots objekts, privatizācijas likumību, realizējot katru objekta privatizāciju pa daļām.
- Uzsākt iepirkuma procedūru sadzīves atkritumu savākšanas un noglabāšanas pakalpojuma sniegšanai Mālpils pagasta padomes iestādēm.

- Uzsākt iepirkuma procedūru pašvaldības aģentūras "Mālpils sociālās aprūpes centrs" pārtikas preču iegādei.
- Uzsākt iepirkuma procedūru pašvaldības aģentūras "Mālpils sociālās aprūpes centrs" medikamentu iegādei.
- Samaksāt nekustamā īpašuma daļas speciālistam mācību maksu 50 % apmērā, par studijām Latvijas Lauksaimniecības universitātes zemes ierīcības fakultātes 5.kursā, noslēdzot līgumu.
- Sakarā ar vasaras sezonas beigām, uzdot sporta organizatoram Gatim Ozoliņam organizēt skrituļošanas elementu demontāžu Kastaņu ielas 6 laukumā.
- Ar jaunas vasaras sezonas sākumu, jautājumu par skrituļošanas elementu novietojumu risināt atkārtoti.
- Uzdot sporta organizatoram noskaidrot noteikumus skrituļošanas elementu uzstādīšanai un apzināt citas iespējamas vietas šo elementu izvietošanai.
- Pieņemt zināšanai, ka studija "TV Spektrs" pašvaldības informatīvo pakalpojumu sniegšanai 2005.gadā lūdz budžeta palielinājumu līdz 5000,-Ls.
- Apstiprināt divus zemes nomas līgumus.
- Piešķirt 600,-Ls Ziemassvētku rotājumu iegādei un Jaungada salūtam.
- Atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu "Kūdrāji".
- Atbalstīt Mālpils pagasta padomes iesaistīšanos projekta "Town Twining" projekta realizēšanā un biedrības "Septiņi soļi" dibināšanā.
- Apstiprināt biedrības "Septiņi soļi" statūtu projektu.
- Samaksāt no pašvaldības budžeta līdzekļiem iestāšanās maksu Ls 10,- un biedru naudu Ls 10,-
- Reģistrēt individuālos darbus:
 - grāmatu, žurnālu, mūzikas ierakstu un kancelejas preču tirdzniecība,
 - veterinārie pakalpojumi,

- lauksaimniecības konsultācijas, slaucamo govju un kazu pārraudzība,
- medicīnas māsas pakalpojumu sniegšana,
- fizikālās terapijas pakalpojumu sniegšana.
- Apstiprināt izdevumu tāmi Jāņa Medņa 100 dzimšanas dienas pasākuma "Mūsdienu mantojums- cilvēks" organizēšanai.
- Piešķirt 100,-Ls no lauksaimniecības konsultācijas dienesta neizmantojamiem budžeta līdzekļiem mākslinieka Andra Merkmaņa mākslas darba "Atspulgi" iegādei.
- Piedalīties ar līdzfinansējumu 2006.gadā pašvaldības aģentūras "Mālpils sociālās aprūpes centrs" projektā "Dienas centra un veļas mazgātavas izveidošana pensionāriem un invalīdiem Mālpils sociālās aprūpes centrā" līdz 15000,- Ls apmērā.
- Samaksāt 1/3 daļu no medicīnas pakalpojumu sniegtās summas diviem vientuļajiem pensionāriem, II grupas invalīdam, trūcīgai ģimenei.
- Piešķirt malku trūcīgai ģimenei, pensionārei krīzes situācijā, nepilngadīga bērna aizbildnei.
- Samaksāt ēdināšanu pirmsskolas izglītības iestādē daudz bērnu ģimenes bērnam 50 % apmērā, trūcīgas nepilnās ģimenes bērnam 100 % apmērā.
- Piešķirt vienreizēju naudas pabalstu trūcīgai daudz bērnu ģimenei, trūcīgai nepilnai ģimenei, pensionārei krīzes situācijā.
- Iedalīt 150,-Ls algotu pagaidu sabiedrisko darbu veikšanai decembra mēnesī.
- Ievietot Mālpils sociālās aprūpes centrā 2 vientuļās pensionāres, uzturēšanās izmaksu starpību samaksāt no sociālā budžeta līdzekļiem.

Sagatavoja:

Kancelejas vadītāja Dzidra Bembere

*Es ticu, ka katru gadu
Brīnums piedzimst no nekā,
Kas vientulību un ilgas
Par laimi un prieku bur*

Klusiem soļiem un skuju smaržu pie mums atkal ir atnākuši ZIEMASSVĒTKI !

Atkal gads pagājis un, atskatoties uz to, mālpilieši var būt lepni, jo redzam, ka Mālpils pakāpeniski sakārtojās. Tie ir mūsu cilvēki, kas pārvarot ikdienas grūtumu, ir padarījuši daudzus labus darbus. Vairākkārt šie panākumi atzīmēti arī valsts mērogā.

Paldies visiem !

Šis ir pārdomu laiks. Ikdienas pelēkumā bieži vien nenovērtējam arī garīgās un morālās vērtības, kas ļauj mums izturēt šajā laikā.

Šis brīnišķīgais Ziemassvētku laiks ir no Dieva dāvēts, lai mēs atliktu visas citas lietas un būtu par svētību un atbalstu viens otram.

Novēlu Jums visiem ar mieru sirdī pārdzīvot grūtības, neveiksmes un ticēt savam spēkam.

Lai prieks valda Jūsu mājās, labu veselību Jums visiem !

Edīte Saleniece

ZIŅAS ĪSUMĀ

4. decembra notika autoservisa "Cits serviss" atklāšana

Kopā ar servisa īpašniekiem bija ģimenes locekļi, draugi, atbalstītāji un darba biedri. Mālpils pagasta padomes vārdā Aigaru un Juri Višķerus sveica un veiksmi turpmākajā darbībā novēlēja pagasta padomes priekšsēdētāja Edīte Saleniece. Serviss tika uzcelts ātri. Celniecības darbi veikti četrus mēnešu laikā un pirmie klienti apkalpoti jau līdz oficiālajai atklāšanai. Lai veiktu auto remontu un apkopi SIA "Cits serviss" Mālpilī Nītaures ielā 6, var zvanīt pa tālruniem **Aigars Višķeris 9161621, Juris Višķeris 6491867**.

Zīmīgs brīdis "Cita servisa" vēsturē. Meisterei Aigars Višķers un Juris Višķers pārgriež atklāšanas lentu.

8. decembrī Mālpils vidusskolā uzņēma viesus – Rīgas rajona skolu direktorus un izglītības pārvaldes darbiniekus

Šajā tikšanās reizē netika runāts par darbu. Skolu direktori iepazinās ar skolu, baudīja ēdināšanas uzņēmuma "ANIVA" sarūpētos gardumus. Uzņēmuma ziņā ir skolēnu ēdināšana ne tikai Mālpils vidusskolā, bet arī Rīgas un Mārupes skolās. Viesus apciemoja arī pats Ziemassvētku vecītis. Tika dziedāts un dejots. Katrs direktors saņēma dāvanu – keramikas pūcītes svečturi, jo pūce ir ne tikai gudrības simbols, bet arī Mālpils vidusskolas simbols. Skolas darbinieki rūpīgi gatavojās šim notikumam, saņēmot skolu, pārdomājot vakara norisi, tāpēc jo patīkamāk bija saņemt viesu atzinības un pateicības vārdus par jauki pavadīto pēcpusdienu Mālpils vidusskolā.

8. decembrī klubiņā "Rezēdas" tika svinēta septītā kluba dzimšanas diena

Sākumā 10, tagad 40 dāmas pulcējas ne retāk kā reizi mēnesī, lai kopīgi labi pavadītu laiku. Darbības lauks ir ļoti daudzpusīgs. Tiek rīkotas tikšanās, apgūtas jaunas zināšanas, apmeklētas izstādes un teātra izrādes, bet vasara ir laiks, kad veikt tuvākus un tālākus ceļojumus. Kluba darbība ir atvērta un katra dāma vienmēr tiek mīļi gaidīta. Arī kungiem ir iespēja pievienoties uz viņiem interesantiem sarīkojumiem un ekskursijām. Savā dzimšanas dienā "Rezēdas" pateicās par sadarbību un atbalstu ar pašu rokām sarūpētām veltēm – cimdēm, zeķēm, šallēm un sedziņām. Mālpils kultūras nams savukārt dāvināja jubilarēm iespēju noskatīties Mores amatieru teātra Ārijas Elksnes dzejas uzvedumu "Visu mūžu es ceļu māju".

10. decembrī Rīgas Kongresa namā tika godināti konkursa "Sējējs" uzvarētāji,

kurus šogad noteica pēc tā, cik veiksmīgi apgūti Eiropas Savienības līdzekļi. Deviņpadsmit konkursa laureāti saņēma sudraba medaļu "Sējēja laureāts – 2004" un naudas prēmiju.

Videi draudzīgās saimniecības grupā par laureātu kļuva Mālpils pagasta "Liepkalni – Vēži" saimnieks Egīls Danga.

Egīls un Irēna Dangas saimniecībā audzē labību, kartupeļus, dārzeņus. Uz sākta arī ārstniecības augu audzēšana. Saimniecībai pieder viens no lielākajiem bioloģiskajiem augļu dārzjiem Latvijā – 3,5 ha ābeļu un 0,5 ha bumbieru. "Liepkalni – Vēži" ir viens no lielākajiem bioloģiski audzētajiem kartupeļu piegādātājiem sabiedriskajai ēdināšanai. Irēna Danga koordinē bioloģiski ražoto produktu pārdošanu Rīgas centrāltirgus *Zaļā tirdziņa* stendā.

Ar š.g. 15. decembri Mālpils pagasta sociālās palīdzības dienests piedāvā jaunu pakalpojuma veidu:

Baiba Poiša un Mālpils pagasta padomes pārstāve Solvīta Strausa kopā ar pirmo klienti Anitu Atruškeviču.

Veļas mazgāšana un dušas izmantošana.

Šos bezmaksas pakalpojumus var izmantot pagasta maznodrošinātās daudz bērnu ģimenes, nepilnās ģimenes, vientuļie pensionāri

un invalīdi, katru dienu laikā no plkst. 8.00-20.00. kas atrodas kultūras nama 1.stāvā 127. telpā.

Vēlams iepriekšēja pieteikšanās pa telefoniem **7970897, 7925836**.

Ziņas apkopojā Dzinta Krastiņa

Leonardo da Vinci programmas balvu pasniegšana.

Ja dzirdam par Leonardo da Vinci programmas projektiem, tad mālpilieši domā- Līvija! Jā tieši Līvijas Mukānes vārds ir pirmais, kas saistās ar ārzemju saka-riem, jaunām interesantām idejām, kā izvest mūs plašajā Eiropā!

1. decembrī, Rīgā tika pasniegtas Leonardo da Vinci programmas mobilitātes projektu kvalitātes balvas. Noslēguma konferencē „Spārni 2004” Mālpils vārds izskanēja divas reizes, jo nu jau bijušais izglītības un zinātnes ministrs Juris Radzevičs, pasniedza balvas par teicamiem projektu rezultātiem, to sekmīgu izplatīšanu, kas saistās ar Mālpils profesionālā vidusskolā realizēto

turpinājums 4.lpp. Mālpils pagasta padomi sveic Latvijas Pašvaldību savienības pārstāves

Leonardo da Vinci programmas balvu pasniegšana (turpinājums)

projektu „Profesionālās svešvalodas pilnveidošana jaunu mācību līdzekļu izstrādei”, un inovatīviem aspektiem projekta „Kvalitatīva mūžizglītība dzīves vietā” realizāciju Mālpils pagastā.

Kā atzina Mālpils pagasta padomes priekšsēdētāja Edīte Saleniece, tikai pateicoties projektu koordinatorei Livijai Mukānei neatlaidībai, nesavtībai un lielajai ieinteresētībai ir realizēti šie projekti, kas devuši iespēju to dalībniekiem iegūt ļoti vērtīgu profesionālo un sociālo pieredzi, uzlabot svešvalodu zināšanas, iepazīt atšķirīgas kultūrvides.

Diplomu Mālpils profesionālās vidusskolas direktorei F.Ģēvelei pasniedz Izglītības ministrs J.Radzevičs

Par Eiropas Savienības profesionālās izglītības programmas Leonardo da Vinci mobilitātes jeb prakses un pieredzes apmaiņas projektu realizāciju Mālpils profesionālajā vidusskolā lielu paldies Līvijai Mukānei izsaka arī tās direktore Frančeska Ģēvele, atzīmējot lielo entuziasmu un pacietību, veidojot tik plašus un daudzveidīgus pasākumus pa visu Eiropu.

**Mālpils profesionālās vidusskolas informācijas centrs,
Daiga Mierkalne**

Aptieka svin svētkus

13. decembra pievakarē aptiekā Parka ielā pulcējās mālpilieši, gan tālāki viesi. Kā teica tās vadītāja **Elīta Ardava**: „Viens no notikumiem, ko šodien atzīmējam, ir tas, ka 1889. gadā darbību uzsāka Mālpils aptieka (dibināta 1888. gadā). Un tāpēc mūsu aptieka, kā vēsturiskā pārmantotāja, atzīmē 115. dibināšanas gadskārtu. Otrs, ne mazāk svarīgs notikums – „Veselības skoliņai” pagājis gads, kopš reizi mēnesī sanākam un uz klausām speciālistu padomus.”

Arī šoreiz sarikojuma dalībnieki varēja iegūt jaunas zināšanas. Ar Latvijas aptieku vēsturi ļoti interesantā, atraktīvā stāstījumā iepazīstināja **Baiba Mauriņa** – diplomēta farmaceite, Rīgas Stradiņa universitātes doktorante. Vispirms viņa atzīmēja, ka farmācijas vēstures skatījumā 115 gadi nemaz nav tik daudz, pirmās zāļu laboratorijas radušās jau senajā Ēģiptē, senajā Ķīnā un tagad aptieka kā iestāde var svinēt 1250. jubileju. Savukārt pirmā Rīgā ir 1357. gadā dibinātā Rātslaukuma aptieka. Aptiekārs bija ļoti svarīga persona un visa viņa darbība ti-

Parka aptiekas vadītāja Elīta Ardava pie Farmācijas Vēstures muzeja eksponātu vitrīnas.

ka stingri reglamentēta, kā arī pārbaudīta. Ja atrada kādas zāles, kas neatbilst prasībām, šīs zāles savāca un izlēja Daugavā. Aptiekāri pazīstami kā zinātniski izglītoti cilvēki, kas veica pētījumus un ga-

„Veselības skoliņas” dalībnieki un pārējie sarikojuma viesi.

tavoja ne vien zāles, bet arī citus produktus. Piemēram – ziepes, tinti, sveces. Līdz 18. gs. aptiekas ir pārdevušas sveces, šaujampulveri, tabaku, garšvielas, konditorejas izstrādājumus, tēju, kafiju, ziepes un tinti. Daži viduslaiku medikamenti mūsdienu skatījumā šķiet ļoti īpatnēji – zāļu pagatavošanā izmantoja saberztus dārgakmeņus, bezdelīgūdeni, varžu kurkuļu ūdeni, baložos mēslus. Pie katras aptiekas bijis speciāls dārzs, kurā audzēja nepieciešamos ārstniecības augus. Līdz pat 18., 19. gs. aptiekāri amatu apguvuši pie meistara aptiekā. Šo darbu galvenokārt veica vīrieši. Līdz 18. gs. sākumam Rīgā atradusās astoņas aptiekas. Vēlāk aptieku skaits arvien pieaudzis – 1890. gadā Latvijā ir 153, 1914. gadā – 261, bet 2004. gadā – 882 aptiekas.

Vakara turpinājumā Farmaceitu biedrības viceprezidente, Ķeguma aptiekas vadītāja **Dace Ķikute** sveica Mālpils aptieku svētkos un pastāstīja par farmaceutisko aprūpi. Šobrīd farmaceitiem jābūt pietiekoši zinošiem, materiāli neatkarīgiem no zāļu ražotājiem, neatkarīgiem no ārstiem, lai spētu objektīvi konsultēt klientu par zālēm. Aptiekāram jāpalīdz izvēlēties atbilstošākās zāles katra vainām un maciņam.

Mālpils Veselības centra ārsts **Jānis Ziriņš** savā un personāla vārdā aptiekas

vadītājai izteica atzinību par zāļu apgādi un vēlēja labu sadarbību turpmāk.

Veselības skoliņas dalībniece **Erna Pakere** teica paldies Elītai Ardavai par labi organizētajām nodarbībām, kā arī atzīmēja viņas vispusīgās zināšanas farmācijā.

Aptieku un vadītāju svētkos sveica arī ražotājfirmas Glaxo Smithline pārstāve **Ilze Ozola**, Rīgas Ģimenes aptiekas -1 vadītāja **Ināra Losjaka** un pārējie sarikojuma apmeklētāji.

Noslēgumā Elīta Ardava pateicās Veselības skoliņas apmeklētājiem, īpaši Veltai Gailītei, Inai Čupriņinai, Ainei Koļčei, kuras piedalījušās gandrīz visās trīspadsmit nodarbībās un jaunākajai dalībniecei Agatei Muraško. Viņa pastāstīja, ka aptieka piedalījies arī projektos „Jautā par zālēm”, „Hipertensijas aprūpe” un piedalīsies „Diabēta aprūpes projektā”.

Sadarbojoties ar „Aptieku Aliansi”, katru mēnesi vairākiem bezrecepšu medikamentiem un uztura bagātinātājiem tiek dotas atlaides. No 14.-24. decembrim aptiekā bija 5% atlaide bezrecepšu un recepšu medikamentiem, izņemot valsts apmaksājamus medikamentus. Kādu laiku atsevišķā vitrinā aptiekas apmeklētāji varēs aplūkot arī Farmācijas Vēstures muzeja eksponātus.

Dace Krilovska

3.decembrī notika Mālpils novadpētniecības muzeja organizētais sarīkojums „Mūsu mantojums – cilvēks, zeme, kultūra”, veltīts Jāņa Medņa 100. dzimšanas dienai

Pagasta kultūras namā bija ieradušies pārstāvji no augstskolām, muzeju darbinieki, zinātnieki, melioratori, bijušie audzēkņi, radi un citi viesi.

LLU Lauku inženieru fakultātes dekāns Ritvars Sudārs sapulcējušos īsumā iepazīstināja ar fakultātes darbību. Viņš atzīmēja, ka pēdējā laikā atdzimst interese par meliorācijas specialitāti un to radījusi nepieciešamība uzturēt kārtībā lauksaimniecībā izmantojamo zemi. Savukārt šīs fakultātes **vides un ūdenssaimniecības asistents Kaspars Abramenko** pastāstīja par meliorācijas un vides problēmām.

Latvijas Zinātņu Akadēmijas zinātņu vēstures asociācijas viseprezidents un „Latvijas Vēstneša” sabiedriskais korespondents **Sigismunds Timšāns** atcerējās Mālpils meliorācijas un zemkopības muzeja dibināšanas pirmsākumus, viņš arī palīdzējis Jānim Mednim veidot pirmo muzeja ekspozīciju. **Turaidas muzejrezervāta direktore Anna Jurkāne**, ilgus gadus Mālpils muzeja padomdevēja un palīdzēja, vēlēja cerību, ka novadpētniecības muzejs Mālpilī pastāvēs un pilnveidosies. **Latvijas Lauksaimniecības muzeja Talsos krājumu glabātājs Aivars Cimermanis** apliecināja, ka visi no Mālpils muzeja pārvestie materiāli ir uzglabāti un drīzumā būs pieejami apmeklētājiem. Bet **Talsu ģimnāzijas direktore Inguna Raituma** stāstīja par Jāņa Medņa dzīves posmu Talsos. Šo laiku atcerējās arī mālpiliete **Nora Pērkone**, kādreizējā Jāņa Medņa skolniece Talsu vidusskolā.

Ar labiem vārdiem bijušo muzeja vadītāju pieminēja **Mālpils profesionālās vidusskolas direktore un kādreizējā Mālpils hidromeliorācijas tehnikuma pārniedzēja Frančeska Ģevele**. Viņa pieļāva iespēju, ja nākotnē būtu nepie-

ciešams, Mālpilī atjaunot vidējā posma melioratoru apmācību.

Atmiņās dalījās hidromeliorācijas tehnikuma absolventi, Jāņa Medņa skolnieki: **Georgs Demiters, Juris Jēkabsons un Rita Kargane**.

Sarīkojuma viesu vidū bija: Rīgas Tehniskās universitātes docents Jānis Klētnieks, Būvniecības fakultātes ģeomatikas katedras asoc. Profesors Jānis Štrauhmanis, Latvijas Lauksaimniecības universitātes docenti – Voldemārs Labrencis un Uldis Kļaviņš, Latvijas Mēriņku biedrības prezidents Uldis Mozulis, Meliorācijas veterānu biedrības pārstāvis Jānis Poprockis, Lauku atbalsta dienesta un Lielrīgas Meliorācijas pārvaldes darbinieki, Jāņa Medņa meitas – Dace Jurisone, Rūta Lipsne un Helēna Med-

Atmiņās dalās Latvijas Zinātņu akadēmijas zinātņu vēstures asociācijas viceprezidents Sigismunds Timšāns.

ne, bijušie Mālpils zemkopības un meliorācijas muzeja darbinieki un tehnikuma kolēģi. Visus pasākuma dalībniekus iepriecināja sieviešu vokālā trio „Es nezinu” dziedājums

Savu sveicinājumu vēstulē piemiņas sarīkojumam un mālpiliešiem atsūtījis **Kazimirs Vanags**.

Labdien, milje mālpilieši!

Pateicos par ielūgumu uz Jāņa Medņa 100 gadu piemiņas jubileju, jo biju viņa laikabiedrs.

Toreiz runājām, ja cilvēks ir pārsniedzis 80 gadus, tad viņš uzskatāms par vecu. Bet ja pārsniedzis 90 gadus, tad saucams par pārmērīgi vecu un tāds esmu kļuvis pats.

Mednim bija ļoti lielas ieceres ar muzeja izveidi. No tām daudz kas ir sabrucis, palicis pāri „Mālpils novadpētniecības muzejs.” Pie tā arī turaties! Mālpils cilvēki, zeme, kultūra... Tas ir bagāts un plašs temats, kas prasa rūpīgu un pašizlīdzīgu darbu.

Daba, parks, ozoli, akmeņi, skaistais ciemats taču palicis uz vietas (nav aizvests uz Talsiem), arī purvu meliorācija nav kļūdišanās dabas un cilvēces dialogā (kā pašlaik sāk domāt viens otrs).

Sirsniņi sveicinu visus, kas mani atceras ar teicienu: „Dzīve ir burvīga Dieva dāvana.” Lai tāda ir katram! To var panākt tikai ar savstarpēju piedošanu un labiem darbiem pakalpojot. Lai Mālpils kļūst par starptautisku centru, kur pulcēsies kopā mākslinieki, zinātnieki, filozofi. Par šādu darbu ievirzi paldies arī Mednim un jo sevišķi viņa kundzei Martai.

Pāršķirstot „Mālpils Vēstis”, manu interesi piesaista Leontīnas Amerikas, Dzintras Gailītes, Nellijas Andrukeles un daudz, daudz citu darbs. Ar labu atceros un pieminu arī Kazimiru Anspoku, Ēriku Kaulaču un Gunāru Sudaru. Lai jums visiem saulaina mūža pēcpusdiens. „Dzīve ir burvīga Dieva dāvana...!”

Dace Krilovska

Mālpils ielas un nami mirdz Ziemassvētku uguntiņās

Par svētku noformējumu var priecāties pie Mālpils pirmsskolas izglītības iestādes, frizētavas “Zozefīne”, katla mājas, Ineses Čeketas veikala tehnikumā, SIA “Cits serviss”, “Viesturu” veikala Sidgundā. Pie SIA “Laiko” izrotātas augošas eglītes. Jāņa Baranovska māja, spožām uguntiņām rotāta, kļuvusi līdzīga pašai Ziemassvētku vecīša mājiņai, bet Veicu ģimene “Rodēs” izveidojusi Ziemassvētku vecīša pajūgu ar zirgu un rūķīšiem. Krāšņās Ziemassvētku uguntiņas redzamas Livānkalnā pie Dobroviču ģimenes mājas, arī Jura Zviguļa māja Skolas ielā. Iepriecina pagasta un kultūras

nama ēkas vienādo svečturu gaismiņas garajā logu rindā un labi ir tas, ka daļa uzņēmēju arī noformējumam izmantojuši tādus pašus trīsstūrveida svečturus. Skaista, mākslinieciska egle izveidota uz Nākotnes 2 mājas sienas. Līdzīgas eglītes māju noformējumā redzamas pie dažām privātmājām Mālpils centrā un arī Upmalās. Lidojošajam šķīvītim līdzīgas gaismas ieguvīs ūdenstornis, bet pie “Klabažu” mājām uz ezera pusi no ugunīm izveidots tāds kā pacelšanās laukums. Šogad izrotāta egle uzstādīta pie tirgus. Notika arī egles iedegšanas svētki ar Ziemassvētku vecīti, dziesmām un pīrāgiem.

Toties daži centra māju balkoni un logi laistās tik krāšņās ugunīs, ka vai acis

nožilbs. Varētu ieteikt rotātājiem doties vakara pastaigā un mazliet kritiskāk pavērtēt savu logu noformējuma bezjēdzīgo raibumu.

Jau otro gadu izskan dažādi viedokļi par centrālā laukuma noformējumu, kuru rotā uguntiņām izgaismots bērzs. Par to mālpilieši zvanījuši arī TV raidījumam “Bez tabu laiks”. Jaukas ir mākslas skolas audzēkņu gatavotās rotas eglītēs, taču vakara tumsā tās nav redzamas un, lai arī bērzs mirdz ugunīs, eglīšu gaismiņu tomēr daudziem pietrūkst.

Svētku noformējumu pie mājām un uzņēmumiem vērtē arī pagasta komisija un mēneša beigās ar naudas prēmijām tiks apbalvoti veiksminieki.

Ziņas apkopojā **Dzinta Krastiņa**

Paldies atbalstītājiem

Noslēdzies kārtējais saimnieciskais gads, kad mēs vērtējam padarīto un analizējam tās problēmas, kuras nav izdevies atrisināt. Ar gandarījumu varam teikt, ka šogad ir sakārtotas daudzas tādas lietas, kuras jau gadiem ilgi gaidījušas risinājumu. Tas ir paveikts pateicoties finanšu resursu rūpīgai izvērtēšanai.

Tomēr vajadzību, kā parasti, ir vairāk nekā mūsu iespēju. Jāatzīst, ka liela nozīme pagasta padomes uzdevumu veiksmīgā risināšanā ir sponsoru atbalstam. Vislielāko palīdzību ik gadus saņemam no SIA Laiko – tie ir 10 000 latu ar norādi kādiem mērķiem tie izlietojami. Šogad 6000 latu no šīs summas tika dāvi-

nāts kultūras nama ieejas mezgla sakārtošanai.

Savukārt Solvita Strausa materiāli atbalstījusi vairākas pašvaldības realizētās ieceres, kā arī daudzos gadījumos ar ziedojumiem no saviem personīgajiem līdzekļiem palīdzējusi ne vienam vien mūsu pagasta iedzīvotājam izkļūt no radušās krīzes situācijas.

Deju kolektīvs „Māra” priecājas par jaunajiem tērpiem, ko sponsorējis SIA EMU. Ļoti bieži dažādu pasākumu atbalstīšanā palīdz Mālpils Piensaimnieks. Pasākumu „Dziesma Manai Paaudzei” atbalstīja SIA Augusts un SIA Savle.

2004.gadu aizvadot, Mālpils pagasta

padomes vārdā sirsnīgi paldies par saņemto, atbalstu, materiālo līdzdalību SIA Laiko un personīgi Leontinei Amerikai, SIA EMU, personīgi Solvitai Strausai, kā arī visiem uzņēmējiem, kuri izpratuši mūsu iestāžu un iedzīvotāju vajadzības un palīdzējuši tās atrisināt.

Mūsu dvēseles miers, labklājība un nākotne ir atkarīga ne tikai no prasmes un vēlēšanās strādāt, bet arī no tā, cik maigi mēs būsim pret bērniem, cik līdzjūtīgi pret veciem cilvēkiem, cik saprotoši pret censoniem un iecietīgi pret vājiem un stiprajiem.

Lai Ziemassvētku gaisma, mīlestība un svētība Jūs pavada visu nākamo gadu!

**Mālpils pagasta padomes priekšsēdētāja
Edīte Saleniece**

CEĻOJUMS

*Sidraba mēnešņiņš
Veļas pa gaisu.
Sētā nāk rūķīti
Ar dāvanu maisu.
/K.Skalbe/*

Taču 15.decembra agrā rītā notika pavisam savādāk...

Mēs – **Astoņi** mālpilieši devāmies uz Igauniju apciemot rūķus pašu sētā!

Brauciens, kuru organizēja Rīgas rajona pašvaldību arodbiedrība, bija ilgs, taču īsinājām laiku skaitot dzejolišus un dziedot dziesmas “brīvajā” mikrofonā. Jāpiebilst, ka mazie braucēji bija visčaklākie dzejoļu skaitītāji!

Pirms rūķu ciema iegriezāties lauku mājā “Meža brāļi”. Lai gan sals koda degunā, tomēr braši izpētījām senās meža brāļu takas un bunkurus. Par jautru piedzīvojumu izvērtās brauciens mazajā apvidus mašīnā Apciemojuma beigās māju saimnieks pacienāja mūs ar īpašu maltīti – ar visu mizu vārtiem kartupeļiem, sāli un sviestu.

Kad ieradāmies Rūķu ciemā, sāka jau krēsnot, tādēļ īpaši skaisti izskatījās spožās spuldzītes gar māju jumtiem. Vārda tiešajā nozīmē bijām nokļuvuši pasākā: Rūķis, kas mūs pie vārtiem sagaidīja pastāstīja, ka Ziemas vīrs ir ļoti noskumis, jo zemi neklāj sniegs un visapkārt valda pelēcība. Tādēļ rūķa pavadībā devāmies meklēt varavīksnes krāsas, lai padarītu rūķu ciemu krāsaināku. Pirmos sastapām divus draiskus zaķus, kas lūdza mūs nākt talkā pamodināt lāci. Pamodinātais ķepainis bija nedaudz ignā omā, bet kad zaķi tam pastāstīja skumjo stāstu, lāčuks mums uzdāvināja zaļo krāsu, kas bija paslēpusies zaķkāpsta lapā. Dodoties dziļāk mežā sastapām meža,

sētsvīdu un te pēkšņi ne saukti, ne aicināti ieradās lapsa un vilks! Šoreiz abiem draugiem nebija prātā viltības, viņi bija miermīlīgi noskaņoti un pacienāja mūs ar āboliem. Pati rūķiene mums uzdāvināja oranžo krāsu, kas bija noglabāta burkānu grozā.

Kad nu visas varavīksnes krāsas bija iegūtas, devāmies pie paša ziemas vīra.

Netālu no ziemas vīra mājas satikām roni un divus pingvinus, kas makšķerēja sev vakariņu tiesu. Ziemas vīrs ļoti nopriecājās par krāsām un pacienāja mūs ar piparkūkām un karstu tēju.

Arī mūsu mājīnieki tika iepriecināti ar ciemakukuli - izgreznotām piparkūkām.

Ceļā uz Rūķu ciemu.

ūdēns un pļavas garus, kuri mums nodziedāja liksmu dziesmu igauņu valodā, kurā bija paslēpušās sarkanā, dzeltenā gaiši zilā un violetā krāsa. Tālāk ejot pa lāpu izgaismoto taku, nonācām pie rūķienes mājas. Pati saimniece rosījās pa

Jāteic ka tās bija ļoti īpašas, jo čaklās rūķienes uz katras piparkūkas ar glazūru uzrakstīja dāvanas saņēmēja vārdu!

Ceļotāja

VĒSTURE

Kultūras darbinieci Laumu Balodi atceroties

Dažkārt dokumenti ir mānīgi, tā sa-
nācis arī šoreiz, kad 2003. gada de-
cembrī nepamanīti aizritēja kultūras
darbinieces un pedagoga Laumas Ba-
lodes 80. dzimšanas diena. Vēl jādo-
mā par laika skrējieni, kas apliecina,
ka jau divpadsmit gadus mūsu vidū nav
šīs spilgtās personības.

Laumas Balodes dzīves gaita aiz-
sākas Valmieras rajona Dikļu pagasta
„Smiču” mājās. Ģimenē aug divpa-
dsmit bērni – četri dēli un astoņas mei-
tas. Abi vecāki nāk no Salacas puses.
Lai gan viņi ir vienkārši zemnieki, tiek
abonēts laikraksts „Brīvā Zeme,” mā-
jās atrodas klavieres, kuras brīvos
brīžos spēlē māte. Vectēvs no mātes
puses savulaik bijis ērgelnieks un
mazbērniem uz klavierēm atskaņojis
baznīcas korāļu melodijas. Visticamāk,
ka tieši ģimenē gūtie iespaidi un pār-
mantotā muzikalitāte noteic Laumas
tālāko profesijas izvēli. Bet vispirms
mācības Dauguļu sešgadīgā pamat-
skolā, kad skoliņa nodeg, Dikļu pamat-
skolā. Tur viņa aizrautīgi iesaistās
mazpulku organizācijā. Pēc skolas
beigšanas seko studijas Cēsu skolo-
tāju institūtā Bērzainē. Par pirmo dar-
bavietu jaunajai skolotājai kļūst
Dzērbenes pamatskola. Lauma Balode
skolēniem māca latviešu valodu un
fizikultūru. Vēlāk darbs Aucēs vidus-
skolā. Māsas Ārijas Kaulēnas aicinā-
ta, Lauma 1961. gadā pārnāk uz Mālpili,
kur sāk strādāt Mālpils tautas na-
mā. Šeit direktores amatā aizvadīti 12
gadi. Lauma Balode bija universāls
kultūras darbinieks. Prasmīgi iestudē-
ja lugas, vadīja kori, ansambļus, deju

Lauma Balode Jaungada uzvedumā Mālpils bērnudārzā.

kollektīvus, veidoja scenārijus sarīko-
jumiem, teica arī pēdējos vārdus aiz-
gājējiem. Viņas vadītajā tautas namā
daudzas Mālpils pašdarbnieku paaud-
zes pilnveidoja savas spējas, gūstot
prieku un gandarījumu. Kad 1968. ga-
dā Mālpili atvēra bērnudārzu, Lauma
Balode tur strādāja par muzikālo au-
dzinātāju.

Pagājuši vairāk kā desmit gadi,
kopš Lauma aizsaulē, bet joprojām ir
dzīvas līdzgaitnieku atmiņas. Tās
līdzīgi foto mirkļiem iegaismo atse-
višķus kadrus no pilnībā neaptveramā.

Erna Pakere, bijusī Mālpils bērnu-
dārza audzinātāja.

*Zaļa egle, balta svece, Ilgas tālu, tālu
iet...*

*let un apstājas tai vietā, Brīnišķa kur
zvaigzne zied.*

*Izdzies svece eglē zaļā, bet vēl ilgi
zvaigzne mirdz.*

Ir iestājies dabā pats tumšākais
laiks, caur kuru mēs ejam uz Zie-
massvētkiem, atkal jaunu gadu, jaunu
cerību un ilgu piepildīšanos. Tuvojoties
gadu mijai, vienmēr iedomājos par Lau-
mu. Tāpēc, ka mūsu kopīgajā darbā
tieši šis bija neskaitāmu svētku, ar tiem
saistītu nebeidzamu darbu laiks un Lau-
mas dzimšanas diena.

Iespējams, ka brīnumu laiks, kurā
viņa piedzima, sirdī uz mūžu bija iede-
dzis ilgas vienmēr tiekies uz kaut ko
neparastu, brīnumainu un skaistu.

turpinājums no 7. lpp

Mūs abas lielais likteņu kārtotājs pirms nedaudz vairāk kā ceturtdaļgadsimta kopā saveda Mālpils bērnu dārzs. Kad iepazīnos ar muzikālo audzinātāju (tā toreiz teica), manī raudzījās stalta, sirma kundze ar pelēkām, gudrām acīm: "Vai mēs darbosimies kopīgi, vai mūsu domas, darbi un ieceres spēs vienoties?" Tajā pat laikā tās izstaroja zilgu labvēlību. Nodomāju: "Nu gluži kā no sveces vai tālas zvaigznes." Vēlāk uzzināju, ka zilgtais sta-

kus, humorīgus pantus, pieskaņot tiem mūziku un interesanti pasniegt, kā oficiālos pasākumos, tā kopīgos atpūtas brīžos.

Tuvojoties gadu mijai, vienmēr iedomājos par mūsu kopā aizvadītajiem nemiera un darba prieka pilnajiem gadiem. Man šķiet, ka joprojām jūtu Lau-
mas vērigo, pelēko acu zilgo it kā tālas zvaigznes izaicinošo starojumu uz darbošanos, tā lai būtu." Nu burvīgi!"

Biruta Veckunga, Mālpils kultūras

Mālpils kultūras nama jauniešu deju kolektīvs. 1961. gads. Vidū Lauma Balode.

rojums spēj mest priecīgas, dusmīgas vai arī izaicinošas dzirkstis. „Te nav ko daudz prātot! Jāsāk tik darboties, tad tik redzēs, ka viss būs iznācis vēl labāk kā cerēts! Nu burvīgi!” Lauma vienmēr bija ļoti prasīga pirmkārt pret sevi un arī citiem. Lai kāds darāmais, visam bija jābūt – nu burvīgi!

Laumas darba mīlestība, humors, dzīvesprieks, darba spējas un nerimtīgas alkas pēc skaistuma bija apbrīnojamas. Viņa prata ne tikai novēlēt citiem prieku, bet ar savām izspēlēm, uzspēlēm un improvizāciju variācijām darboties tā, lai visi justos labi.

Tikai nedaudzi zināja, ka viņas pašas sirdī prieka mājieta bieži palika tukša. Tikai nedaudzi zināja, cik Lau-
ma spēja būt „nu burvīga” vecmāmiņa, sirsnīga, līdzjūtīga un uzticama kā draugs. Viņai varēja uzticēties un zināt, ka teikts būs arī darīts.

Visi, kuri Lauamu pazina kā kultūras un pedagoģijas darbinieci, zina, ka viņa vienmēr atrada laiku sarīnēt jau-

nama pašdarbniece.

Sešdesmitajos, septiņdesmitajos gados veco kultūras namu vēlos vakaros pieskandināja koristu balsis, dejtāju soli un Lau-
mas balss. Manas atmiņas saistās ar jaukto kori un sieviešu ansambli. Jauktais koris bija samērā liels. Īpaši izcēlās spēcīgās viriešu balsis. Mālpils jauktais koris piedalījās Dziesmu svētkos gan Saulkrastos, gan Rīgā. Valsts svētkos koris kuplināja teatrālos uzvedumus – montāžas (kā toreiz dēvēja). Arī folkloras uzvedumā „Senlatviešu kāzas” dalību ņēma jauktais koris un tautisko deju kolektīvs.

Laumas Balodes vadībā sieviešu ansamblis uzstājās Rīgā televīzijā. Pie klavierēm mūsu dziesmas pavādīja un uztraukumu mierināja komponiste Elga Īgenberga.

Biruta Lūkina, dziedāšanas skolotāja.

Ar Lau-
mu Balodi Mālpilī iepazīnos 1961. gadā. Kultūras darbā Lauma bija ļoti aktīva, ar lielu atbildības un pie-

nākuma sajūtu. Atceros, šajā laikā notika ļoti interesanti pašdarbnieku draudzības vakari. Tur vienkopus pulcējās aktieri, dejtāji, dziedātāji un iestāžu vadītāji. Mālpilī bieži notika mākslinieku koncerti, ar izrādēm viesojās profesionālie teātri. Lauma māksliniekus vienmēr sagaidīja ar lielu cieņu un pietāti. Vecā kultūras nama zāle un skatuves dēļu grīda vienmēr bija svaigi tīra, krāsnis siltas, izkuri-
nātas. Tā bija sadarbība ar gudru, asprātīgu, vispusīgi attīstītu kultūras nesēju apkārtējos ļaudis.

Rita Kargane, bijusi Mālpils ciema padomes priekšsēdētāja.

Strādādama ciema padomē, ilgus gadus biju kopā ar Lau-
mu. Kopīgi domājām, kā izdzīvot ar trūcīgo kultūras nama budžetu, kopīgi pārrunājām kultūras nama darba plānu un lielākos pasākumus.

Laumai nebija speciālās izglītības kultūras darbā, bet viņa uzskatīja, ka cilvēks var visu, ja tikai grib. Strādādama Mālpilī, viņa pabeidza neklātienē mūzikas skolu Jelgavā. Kultūras nama pašdarbnieku pulks arvien pieauga. Labi darbojās deju kolektīvs, kuru pati Lau-
ma vadīja. Ar lielām pūlēm tika noorganizēts Mālpils jauktais koris.

Aktīvi darbojās dramatiskais kolektīvs, kura režisore bija Lau-
ma. Lugas pirmizrāde vienmēr pulcināja pilnu skatītāju zāli. Pēc tam sekoja izbraukumi ar viesizrādēm uz kaimiņu ciemu klubiem. Vairākkārt dramatis-
kais kolektīvs piedalījās republikas skatēs.

Pirmsskolas vecuma bērnu iestudējumā „Vakara pasaciņa” Mālpils kultūras namā. Teicējs – Aivars Misiņš.

Laumai bija ļoti augsta pienākuma apziņa. Ikkatrs pasākums bija līdz pēdējam sīkumam izdomāts un sagatavots. Tajā laikā visas sadzīves tradīcijas gulās uz ciema padomes un kultūras nama pleciem. Organizējām svinīgu dzimšanas apliecību iznīgšanu, bērības svētkus, pilngadības svētkus, svinīgu laulību reģistrāciju, pensionāru vakarus, mirušo piemiņas dienu. Vajadzēja runātājus bērēs. Arī šo pienākumu gluži nemanot un negribot uzņēmās Lauma. Tikai vēlāk pakāpeniski šos skumjos pienākumus pārņēmu es.

Laumas dzīvojamā istaba atradās blakus kabinetam, bet tur viņa iegāja tikai pārgulēt. Savas personīgās dzīves viņai tikpat kā nebija. Lauma bija stipras gribas cilvēks, daudz ko varēja izturēt un pārciest – nevaļu, sašpringto darba ritmu, dažkārt naudas trūkumu, pelnītus un nepelnītus pārmetumus. Visu viņa pārcieta un nesūdzējās. Tikai vienreiz Laumas acīs redzēju asaras pēc garākas sarunas par dzīvi, kad viņa teica: "Visam un visiem man pietika laika, tikai savas meitas audzināšanai man laika pietrūka." Es viņu sapratu.

Skaidrīte Misiņa, tagad pensionāre. Sešdesmito gadu sākumā Mālpilī vēl nebija bērnodārza un Lauma Balode kopā ar bibliotekāri Martu Medni vienu reizi nedēļā uz nodarbībām aicināja pirmsskolas vecuma bērnus. Mācīja dziedāt, runāt dzejoļus un dejot. Katru

Režisore (1 rindā vidū) kopā ar aktieriem pēc „Zītaru dzimtas” pirmizrādes 1964. gada 18. aprīlī.

mēnesi notika Bērnu rīts, kur bērni parādīja šajā laikā iemācīto. Lauma strādāja ar lielu sirdsdegsmi, atrada individuālu pieeju katram bērnam. Nešķiroja veiklākos no neveiklākiem, bet prata uzmundrināt. Aizejot uz skolu, šie bērni atšķīrās no pārējiem ar savu atraisītību un uzvedību. Savukārt mamām nodarbību laikā tika organizētas interesantas lekcijas par audzināšanu.

Noslēdzot rakstu, vēlos pateikt, ka arī es pazinu Laumu Balodi. Bijām kolēģes kultūras darbā un komunālā dzīvokļa kaimiņienes. Joprojām šo lai-

ku uzskatu par lielu ieguvumu. Tā bija saskarsme ar kultūras cilvēku, talantīgu, gudru, strādīgu, dažkārt nesaprastu. Tās bija sarunas par dzīvi, bet nekad aprunas. Lauma slavēja atstatumu un uzrunu „Jūs.” Cienīja sentences un dzeju. Tur bija: "Darba zirgus kariatē nejudz". Arī vientuļais Raiņa Kalnā kāpējs. Un kādā Ziemassvētku naktī balti apsnigušā ceļā, mēnessgaismā mums ar diviem maziem zēniem veltīts Poruka milestības pilnā eņģeļa skumjais stāsts.

Dace Krilovska

PĀRDOMAS

Gadu mijā

Gads nemanot pagājis. Klāt Ziemassvētki, skaisti ar jaukām tradīcijām, tikai pamazām savu burvību zaudējot arvien pieaugošā, negausīgā pirkto un pārdojamā vēlmē. Varbūt daudz nozīmīgāk par dāvanām būtu svētku vērtību izjust saskaņā, mums tuvu cilvēku vidū. Ikdienas steigā sakrājušās neizteiktās domas un jūtas dažkārt radījušas pārpratumus, pat nesaskaņas, daudzas lietas, notikumus esam uztvēruši pārāk saasināti, vai arī bijuši vienaldzīgi. Tāpēc svētku laiks ir īstais brīdis, lai ieklausītos viens otrā, pateiktu labus un mīlus vārdus.

Ja Ziemassvētkus cenšamies pavadīt ģimenes lokā, tad gadu miju svinam daudz skaļāk. Tuvojoties Jaunajam gadam iedomājos neseno pagātni, deviņdesmitos, kad satraucāmies par 2000.gada atnākšanu, bet nu jau sagaidīsim 2005. - un nekāda vaina. Zeme vēl stāv turpat, kur stāvējusi. Tikai mēs paši esam mainījušies.

Vecā gada beigās ir vēlēšanās paiegt iesāktos darbus, izvērtēt veikto. Lai kā gribētos, visu nevar atzīt par guvumu, nākas pieņemt arī zaudējumus. Bet tāpēc jau nāk jauns gads kā neaprakstīta lapa,

kurā atkal ievilksim savas veiksmes, vilšanās, neizdošanās un cerību zīmes.

Laura Jansone
„Mazlapās”

Skolas dzīve

Mālpils vidusskolas skolēnu izdevums

Jā, skola ir kļuvusi citāda!

Ko varam redzēt? Daudz jauku rotājumu gan klasēs, gan skolas gaitēnos.

Ko varam dzirdēt? Mūzikas kabinetā skaisti dzied. Par ko? Nu, protams, par Ziemassvētkiem.

Ko varam sajust? Smaržas, jo sava smarža gan egles skujiņai, gan piparkūkai, gan sveces liesmiņai.

Ko varam izprāt? Kā senie latvieši svinējuši ziemas Saulgriežus, un kā to gatavojamies darīt mēs.

Tas viss kopā saucas Ziemassvētku gaidīšanas prieks.

Novēlam mūsu lappusītes lasītājam baltu sniegu, baltas domas, baltu dvēselīti!

Redakcija

*Lai Ziemassvētku prieks valda katrā no mums,
Lai sirds siltums sasilda ikvienu, ko satiekat savā ceļā,
Lai acis saskata gaišumu, kas paveras, dāvājot tikai labu,
Lai Jaungada brīnums vispirms notiek mūsos...*

Lai Jaunajā, 2005.gadā, ikviena ir tikai laimes diena!

Direktores vietnieces
L. Stašāne, L. Balode

Īsi par decembra notikumiem

1.decembrī sākās rosība Ziemassvētku darbnīcās. Trīs dienās no dabas materiāliem tapa skaisti telpu dekori. To zinošu meistarību vadībā gatavoja 9.b klases un 11.klases meitenes, kā arī vizuālās mākslas pulciņš skolotājas Rulles vadībā. Mūsu jaunākajās klasītēs tapa jaukas Ziemassvētku ainavas, kas tagad rotā skolas koridorus.

8.decembrī pie mums viesojās Rīgas rajona skolu direktori.

7.decembrī jutāmies kā senie latvieši, jo skolā ciemojās folkloristi Ilga Reizniece un Māris Muktupāvels. Bijām gan dziedātāji, gan senlatviešu mūziķi, turklāt daudzus mūzikas instrumentus redzējām pirmo reizi.

15.decembrī ar mums kopā Ziemassvētku noskaņās bija aktieri Valda Drulle un Ramants Jansons.

Skanīgas bija 5. – 7.klašu meiteņu ansambļa dziesmas

**Atzinības rakstus saņēma 151 skolēns.
Attēlā: par atzinības rakstiem priecājas 5.b klase**

3.a klases skolēni Ziemassvētku priekšnesumā

17.decembrī skolēni pa klašu grupām pulcējās skolas zālē uz "Baltajām stundām", kurās runātāji runāja, dziedātāji dziedāja, bet direktore čačlākos apbalvoja ar Atzinības rakstiem.

Apsveicam Rīgas rajona skatuves runas konkursa uzvarētājus!

Atraktīvā **Sindija Jansone** (2.kl.) ieguva 2.vietu, ļoti nopietnais un nosvērtais **Jānis Žogots** (11.kl.) – 3.vietu.

Pasaka par rūķi, kas nolēma dzīvot Mālpilī

Bija agrs rīts. Mālpils autopieturā pienāca kārtējais autobuss no Lapzemes. No tā izkāpa kāda sieviņa ar lielu turzu klēpī. Viņa bija atbraukusi uz Ziemassvētku tirdziņu pārdot rūķu saceptās piparkūkas.

Lielā turza ātri vien tukšojās, jo piparkūkas bija neparasti skaisti izrotātas. Pēdējās piparkūkas nopirka kāda maza meitenīte. Viņa, protams, nevarēja zināt, ka, paslēpies starp piparkūkām, līdz atbraucis pats mazākais un pats nīprākais Lapzemes rūķītis, kuru sieviņa nu iekratiņa meitenītes mazajā papīra tūtiņā.

Tikko mazā iznāca no kultūras nama, kāds negants puika tūtu atņēma un aiz stūra sāka steidzīgi ēst gardumus. Līdz ar pēdējo piparkūku no tūtas izlēca rūķēns. Zēns pārbijās un metās bēgt. "Divaini gan!" brīnījās rūķis. "Vai tad es izskatos tik briesmīgi?"

Pēkšņi viņš atkal ieraudzīja mazo meitenīti un devās pie viņas: "Neskumsti! Labāk parādi man Mālpilī!" Meitenīte pasmaidīja, un abi devās ceļā.

Izstaigājušies pa parku, abi nonāca divainā mājā, kur bija lielas vannas. Tur nemazgājās cilvēki, bet bija salieti visādi gardumi – krējums, jogurts. Ak, kā nu rūķis ēda! Kļuvis divreiz resnāks, viņš tuntuļoja līdz meitenei uz nākošo māju. Tā, izrādās, bija skola. Nobijies no trokšņa, rūķis paslēpās zem eglītes. Kas te tā smaržo? Mmm... piparkūkas! Rūķis nolūkoja vis-skaistāko piparkūku un nograuzta stūrīti. Gards gan!

Sāka nākt miegs, rūķis saritinājās zem eglītes un... aizmigla. Viņš pamodās no bargas balss: "Kas apgrauzis piparkūku?" Rūķis izbailēs sarāvās pavisam maziņš. Taču pēc brīža viss apklusā, un kārumnieks ķērās pie nākamās piparkūkas.

Tā viņš tur grauž vēl šodien. Neticiet? Aizejiet un pārliecinieties pašī!

Rūķa piedzīvojumus pierakstīja 6.b klases meitenes **Ulla, Santa, Ineta**, bet visciņgāk – **Madara**

PROJEKTI

Beidzot COMENIUSS ienācis arī bērnudārzā!

Vairākus gadus centāties iesaistīties kādā no projektiem, bet neveicās. Šogad veiksmē uzsmaidīja arī mums.

Šī aktivitāte īstenota ar Eiropas komisijas atbalstu SOCRATES programmas apakšprogrammas COMENIUS 1 ietvaros.

Tēma "Dabas materiāli darbā ar bērniem ar īpašām vajadzībām" likās ļoti saistoša arī mūsu bērnudārzam, jo ikdienas darbā pedagogi izmanto ļoti daudz un dažādus dabas materiālus, kuri pieejami Latvijā.

Lai mūsu pirmsskolas iestādes divi darbinieki varētu piedalīties projekta sagatavošanā Rumānijā, liels paldies jāsauc Malda Līvijai Mukānei. Tieši ar viņas iniciatīvu, profesionālo pieeju brauciena organizēšanā, mēs tur nokļuvām. Naudu projekta sagatavošanas braucienam piešķīra akadēmisko programmu aģentūra Rīgā. Arī viņiem par to paldies!

Projekta sagatavošanā sākotnēji piedalījās četras valstis: Vācija, Polija, Rumānija, Latvija, kuru pārstāvējām mēs – Malda Čelnova un Inese Grīnberga. Vēlāk lielu interesi izrādīja arī Itālija, Anglija un pieteica savu dalību projektā. Tas tāpēc, ka šī tēma ir ļoti aktuāla katrā valstī. Ir svarīgi zināt, kā šos jautājumus risina citur – kur ņem līdzekļus, kādas valsts struktūras atbalsta un ir ieinteresētas problēmas risināšanā, cik gatava ir katra pašvaldība bērnu ar īpašām vajadzībām dzīves uzlabošanai.

Tikšanās notika Rumānijas vienā no lielākajiem apgabaliem Hunedoarā, pilsētā Devā, netālu no Ungārijas robežas (no 17. līdz 24. oktobrim). Tur mēs izstrādājām konkrētu projekta tēmu "Eiropas plāva", vadoties no kopējās tēmas

Devas centrālā iela.

ko minēju sākumā. Iepazināties ar praktisko darbu vairākās skolās pirmsskolas iestādes. Vērojām nodarbības un stundas kā bērni ar īpašām vajadzībām tiek integrēti parastajās skolās un bērnudārzos. Tikāties ar Devas pilsētas un Hunedoaras apgabala izglītības darba inspektoriem, mācību iestāžu direktoriem un piedalījāmies konferencē par šo tēmu. Apmeklējām Simerias pilsētas Valdorf-skolu un pedagoģijas centru – ciematu bērniem ar īpašām vajadzībām. Darba process bija ļoti saspringts. Visapkārt poļu, vācu un rumāņu valodas. Mēs ar Inesi, atguvušās no brauciena, mēģinājām sakoncentrēt visus spēkus, lai no "zemapziņas dziļēm" izceltu sen skolas laiku apgūtās svešvalodas zināšanas un liktu lietā, es vācu valodu, bet Inese - angļu. Iesākums bija ļoti grūts, tomēr pamazām sākām uztvert citu sacīto un arī pašas iemanījāmies tīri labi sarunāties un

paust savu viedokli. Tas ir pavisam savādāk, nekā aizbraucot uz ārzemēm ekskursijā, kur grupas vadītājs visu nokārto.

Brauciens tik tiešām bija grūts, lidojums Rīga – Amsterdamā – Bukarestē, tālāk astoņas stundas ar "sagrabējušu" vilcienu līdz pilsētai Devai. Mūsu Līvija visu bija perfekti saskaņojusi, gan lidmašīnu reisu, gan vilcienu, parūpējusies arī par to, lai pusnaktī galapunktā mūsu sagaida. Diemžēl iznāca pavisam savādāk...

Rumānijā precizitāte nav modē. Interneta informācijai arī nevar ticēt. Stunda uz priekšu atpakaļ – tā ir norma. Mūsu vilciens jau bija aizgājis pirms divām stundām! Piezvanīt nebija iespējams vienkārši tā iemesla dēļ, ka katrai pilsētai savādākas ciparu kombinācijas. Un kas to zināja kā vispār pareizi ielikt karti, jo telefona aparātiņi stacijā vai pie katras sienas, taču pamācību nav!

Neticami, tomēr Devā mēs ieradāmies četros no rīta, kur stacijā mūs sagaidīja daži snaudoši pasažieri un bariņš guļošu suņu, kuri ērti bija iekārtojušies uzgaidāmajā telpā. Raksturīgi, ka Rumānijas pilsētās ir milzum daudz klaiņojošu suņu, tie ir visur, gan parkos, gan pie skolām, gan pie iestādēm. Devu tā arī sauca – par suņu pilsētu. Liktenis pret mums tomēr bija labvēlīgs un ar stacijas priekšnieka palīdzību mēs jau drīz vien saldi gulējām Sarkanā krusta viesnīcā.

Rumānija ir ļoti nabadzīga valsts, bet cilvēki tur ir draudzīgi un viesmīlīgi. Mēs pirmo reizi izjutām kā ir būt ārzemniekiem, kurus tik ļoti uzmana un aprūpē. Projekta dalībniekiem tika organizētas tikšanās un

Projekta izstrāde kopa ar kolēģēm no Vācijas, Rumānijas, Polijas.

Beidzot COMENIUSS ienācis arī bērnudārzā! (turpinājums no 11. lpp.)

pieņemšanas. Notikušo atspoguļoja prese un vietējā televīzija. Arī par mūsu "vēderpriekiem" ļoti rūpējās – baroja ar Rumānijas nacionālajiem ēdieniem, iecienīts bija "mamaliga" - ļoti garšīgs biezenis no kukurūzas putrainiem un viņu tradicionālais saldaiss – biezpiena un ābolu pīrāgs. Arī "cuiķi" nobaudījām, (ja griķi zināt, kas tas ir, tad jautāriet mums, vēl ir nedaudz palicis, varam iedot nogaršot). Inesei, kā veģetārietei, katru dienu tika gatavots īpašs ēdiens.

Domāju, ka projektu izstrādājām veiksmīgi. Ja to atzīs COMENIUS, tas

nesīs labumu arī mazajiem mālpiliešiem. Nākošajā gadā būs iespēja aizbraukt uz kādu no projekta dalībvalstīm vairākiem pirmsskolas darbiniekiem un varbūt arī dažiem bērniem ar vecākiem.

Uzskatu, ka semināra mērķis tika sasniegts, jo daudzās valstīs ir aktualizējis jautājums par to, kā jūtas bērni ar īpašām vajadzībām, kā tos labāk integrēt vidē kopā ar pārējiem bērniem. Vairākās valstīs šī pieredze ir daudz bagātāka, kā Latvijā, tāpēc bija ko mācīties. Īpaši svarīgs šis seminārs bija tāpēc, ka problēmas risināšanā beidzot tika iekļauti

arī pirmsskolas vecuma bērni, nevis tikai akcentētas skolas vecuma bērnu problēmas. Projekts interesants arī ar to, ka tajā iesaistīti partneri no ģeogrāfiski blakus esošām valstīm. Tas savukārt nodrošina reprezentablākus pētījumu datus, plašāku un daudzveidīgāku pieredzes apmaiņu, rada priekšnoteikumus projekta gaitā iegūto rezultātu plašākai izplatībai un pielietojamībai.

**Malda Čelnova Mālpils PII vadītāja,
palīdzēja Inese Grinberga PII fizikultūras
skolotāja**

Sapņa piepildījums

Kopš 2003. gada septembra pagājis tikai gads, bet tas ļāvis piepildīties kādam sapnim, kurš pirmās aprises ieguva tieši pirms trīs gadiem, kad pirmo reizi savām acīm skatījū Itāliju. Ar šo zemi saistās pārāk daudz, lai neizmantotu likteņa doto iespēju tur vēlreiz pabūt, bet jau kopā ar vienpadsmit Mālpils mākslas skolas audzēkņiem projekta "Comenius 1" ietvaros.

Vēl īsti nezinot, vai projekts saņems atbalstu, jau šā gada pavasari uzsākām tā īstenošanu. Tad arī sākās darbs pie tēlniecisko figūru veidošanas šovam "Mūžīgā harmonija", kas tika iekļautas projektā iesaistīto audzēkņu noslēguma darbā veidošanā. Idejas par šovu pamatā ir partnerskolas Istituto Professionale Statale per 'Industria e l'Artigianato (IP-SIA) tērpu dizaina un šūšanas nodaļas specifika – tērps un tā demonstrācija. Tā kā mūsu skolas darbība nav saistīta ar tērpu konstruēšanu un reālu šūšanu, izvēlējamies modi kā pamatu, kuru apspēlējām laika posmā no Senās Ēģiptes līdz pat nākotnes vīzijām (Senā Ēģipte, Senā Roma, viduslaiki, baroks, 20. gadsimts un nākotnes vīzijas). Šo periodu izvēli noteica to nosacītā dekoratīvitate un atbilstība realizācijas reālajām iespējām. Piemērotākā tehnika šķita kartona kolāža, kas ar minimāliem līdzekļiem ļāva panākt maksimālu efektu – veidot figūras dabīgā lielumā, kas savukārt būtiski šova vizuālā tēla radīšanā.

Šajā projekta posmā tika iesaistīti visi trīspadsmit V kursa audzēkņi. Katrs no tiem strādāja pie savas tēmas – **Irēnas Grigorjevas un Vitas Volkovas** "Joprojām neatklātā..." Ēģipte izcēlās ar filigrānu detaļu nostrādājumu un smalku balansu starp balto un zeltu, **Līgas Mukānes un Baibas Brakovskas** "Baltās Romas" figūras parādīja vienas pašas baltās matērijas bagātās toņu nianses, ko spējīgs radīt apgaismojums. Īpaši tas redzams Līgas romieša figūrā – tas pats

gofrētais baltais kartons, bet desmitiem variāciju par balto tēmu, ko veido tikai gofrējuma virziena un gaismas objekta maiņa. **Natālijai Lepinai un Ievai Klauksai** nācās pierādīt, ka "Skaistums pāri tumsai" ir mūžīgs – viņas risināja viduslaiku tērpus. Tie tonāli izveidojās kā tumšākie no visiem, tomēr to lielākā bagātība ir tieši kartona brūno un zelta toņu nianšu saskaņā. Apjomā un krāsās iespaidīgākie darbi bija **Hertas Vītimas** "Maigā dāma" un **Svetlanas Murašovas** "Galanais kavalieris" jeb "Baroks". Barokāli bagāti faktūrām, sulīgām, apjomīgām formām un smalkām krāsu niansēm šie tēli kā centrālie piesaistīja visu skatītāju galveno uzmanību. Blakus jau 20. gadsimta sākums – "Ceļā uz mūsdienām" **Renātes Tučes un Anitas Kalniņas** darbs. Šīs figūras veidot bija visgrūtāk – tajās pārāk precīzi parādās ķermeņa formas, kuras perfekti atrisināt var tikai mākslinieki ar lielu pieredzi. Un tomēr Renātei un Anitai tas izdevās gandrīz nevainojami. Šķita, ka visvieglāk – kā spēlējoties, radās pēdējie trīs tēli – **Baibas Bruzgules, Elvija Salmiņa un Emila Salmiņa** "Nākotnes ilūzijas". Tā jau bija fantāzija ar krietnu šodienas piedevu un kontrastiem – metalizācija, atstarojošie materiāli un kartona dabīgie toņi. Tas bija pavasari.

Jau sākot ar septembri strādājām pie audzēkņu darbu atlases un to noformēšanas, ko darot, centāmies domāt gan par skolas ekspozīciju kopumā, gan arī par to, lai pēc iespējas pilnīgāk atspoguļotu skolas būtību – profesionālās ievirzes izglītības iegūšanas iespējas bērniem sākot no 7 gadu vecuma, līdz pat pirmās pakāpes izglītības beigu līmenim 9. klasē, apzinoties to, ka daudzās Eiropas valstīs šāda izglītība ir pilnīgi sveša.

Paralēli tam notika mūzikas atlase un horeogrāfijas izveide šovam "Mūžīgā harmonija", pie kuras strādāja modes deju horeogrāfe Ivetta Jakovļeva, ar kuru mums jau bijusi ļoti veiksmīga sadarbība citu pro-

jektu ietvaros. Šovu Ivetta izveidoja tā, lai 8 minūšu laikā filigrāni izstrādātie tēli tuvplānos tiktu parādīti vairākkārtīgi, tā ļaujot skatītājam tos rūpīgāk aplūkot. Bet deju jau nevar izstāstīt – tā jāredz un tādas iespējas vēl būs arī Mālpilī.

Taču, tā kā tas bija valodu projekts, katrā partnerskolā tika veikts darbs arī attiecīgās valodas sarunu līmeņa apguvē, kas izpaudās katra projektā iesaistītā audzēkņa sarakstē ar attiecīgo partneri IPSIA skolā. Šie kontakti tika realizēti ar e-pasta palīdzību, tā iesaistot procesā mūsdienu tehnoloģijas un dodot iespēju pilnveidot savu pareizrakstības prasmi. Vienlaikus tika sākti arī pirmo latviešu un itāļu vārdu apguve kā sasaistes valodu izmantojot angļu.

Patiesībā projekta sagatavošana bija ļoti ilgs un smags darbs, kad nācās rūpīgi izplānot katru niansi gan izstādes iekārtošanā, gan šova demonstrējumā, gan saskarsmē ar itāļu partneriem. Nācās rēķināties ar tik daudz nezināmajiem, kad lēmumi būs jāpieņem nekavējoties un uz vietas.

Un tā – 19. oktobra rītā ar tūrisma firmas "IMPRO" autobusu beidzot devāmies ceļā. Lai arī katram no mums bija vairākas sēdvietas, brauciens divu diennakšu garumā tomēr sagādāja zināmas mokas. Tomēr tas deva iespēju astoņas stundas pavadīt Prāgā – prezidenta pils, Svētā Vita katedrāle, vēl tīta tik biežā rīta miglā, ka tās torņi nav saskatāmi, tomēr jau atvērta dievlūdžējiem, ceļiniekiem un tūristiem... Bija taču "Zelta Prāgas" laiks, kad pilsēta tērpusies rudens zeltītājā rotā. Kārļa tilts... Migla pagaisusi un sākusies saulaina, mirdzoša diena. Rātslaukums ar savu slaveno pulksteni. Protams, tas ir tas, ko ieskrienot Prāgā, tomēr gribas paspēt redzēt. Bet tad jau atkal ceļš...

Kad saņēmām no mūsu bērniem ceļojuma aprakstus, izrādījās, ka lielāko iespaidu uz viņiem atstājuši kalni. Varbūt tā bija pirmā vilšanās, kad dienai austot, Alpi bija jau šķērsoti tā arī nepamanīti, bet ierodoties Biellā, tie visā krāšņumā bija skatāmi no skolas logiem. Reizēm tie tinās lietainā miglā, reizēm paslēpās mākoņos un tikai dažas reizes parādījās visā savā rudenīgajā krāsainībā un majestātiskumā. Mums par pārsteigumu galotnēs jau bija uzsnidzis sniegs... Iija gandrīz katru dienu un drīzi vien visa krāsu bagātība atradās zem kokiem, tā padarot zaļo zāli par dzeltenīgi sārto un rudu gobelēnu.

Tās tādas liriskas atkāpes, bet patiesībā ikvienā no bērniem mita zināmas bažas un uztraukums par to, kāda būs ģimene, kurā nāksies dzīvot tuvākās desmit dienas, jo tā bija itāļu priekšrocība – izvēlēties. Nenoliedzami lielākās problēmas sagādāja sazināšanās iespējas, jo angļu valodu nedaudz zināja jaunākā paaudze, bet ģimenē praktiski neviens nekādā svešvalodā nerunāja.

Tad nu nācās izlīdzēties ar vārdnīcām un žestiem. Dažam tas nesagādāja nekādas grūtības. Tā Baiba un Natālija tūlīt iejutās jaunajos apstākļos, bet citiem tas nebija tik viegli. Daudz kas bija atkarīgs arī no otra cilvēka – viņa rakstura un spējām kontaktēties. Tā nu dažī mūsu bērni sirsnīgi gaidīja brīdi, kad atkal tiks mūsu autobusā un uz kādu mirkli varēs runāt savā dzimtajā valodā. Lai nu kā gāja ar sarunām, visi pašu galveno saprata, vienmēr visur bija laikā un nekādus pārpratumus neradīja.

Kā pirmā tika iekārtota abu partner-skolu audzēkņu darbu izstāde. Mūsu ekspozīcija izraisīja gan vispārēju interesi, gan ļoti lielu pārsteigumu par augsto profesionālo līmeni, kas novērtēts arī iepriekšējo projektu laikā gan Katrinesholmas ģimnāzijā Zviedrijā, gan Gaillingenas bērnu, jauniešu un jaunu pieaugušo rehabilitācijas centrā Vācijā. Paraleli izstādes iekārtošanai, jau sākot ar pirmo vizītes dienu, tika apgūtas itāliešu un latviešu valodas, dienā tam veltot divas speciālas valodu mācību stundas.

Pārējā laikā mūsu audzēkņi kopā ar itāļu studentiem strādāja datorklasē, izmantojot INTRENETU, vāca vizuālos materiālus, kuri bija nepieciešami darbam pie projekta nākošā posma sagatavošanas. Pēc IPSIA izteiktās vēlmes no pieciem piedāvātajiem periodiem kultūras un mākslas vēsturē (Senā Ēģipte, Roma, viduslaiki, baroks un 20. gadsimts) strādājām pie tēmas "20. gadsimts modē un mākslā. Saskaņas punkti." Tā tika sadalīta četros posmos katram no tiem izvēloties raksturīgu un pietiekami dekoratīvu mākslinieku, kura daiļrade varētu kalpot par izejas punktu gan tērpu modeļiem, ko izstrādātu un realizētu materiālā itāļu partnerskola, gan arī dekoratīviem fona elementiem (paneļiem), kas būtu mūsu skolas audzēkņu uzdevums, tā apvienojot vienā kopīgā uzdevumā katrā no skolām sagatavotos šova elementus. Viss plašais minētā perioda stilu un mākslinieku klāsts tika reducēts līdz četriem: Gustavam Klimtam, Pablo Pikasso, Hundertwasseram un grafīty. Klimta un Hundertwassera izvēle no mūsu puses bija ļoti mērķtiecīga – pirmkārt jau paši mākslinieki izceļas ar ļoti raksturīgiem un viegli mūsu vajadzībām piemērojamiem dekoratīviem darbiem, bet otrkārt, atceļā no Itālijas paredzējam astoņas stundas veltīt šo mākslinieku darbu oriģinālu izpētei, apmeklējot Hundertwasserhaus un Belvederas pili Vinē.

Lai mūsu partneri gūtu kaut nelielu priekšstatu par projekta gala produktu, tika demonstrēts šovs, kas būs kā noslēdzošais elements pavasarī iecerētajās "Mākslas dienās 2005" Mālpilī, kurās paredzēts iesaistīt arī piecas mūsu tuvākās mākslas skolas – Ādažu mākslas un mūzikas skolu, Vidzemes jūrmalas mūzikas

Milānā pie Leonardo da Vinči

un mākslas skolu, Siguldas mākslas skolu, Krimuldas mūzikas un mākslas skolu un Salaspils mūzikas un mākslas skolu.

Nenoliedzami valodas reālai apgušanai vērtīgākais šķita Biellas vēstures muzeja apmeklējums, kurā varējām iepazīties ar šī Ziemeļitālijas novada kultūras pieminekļiem pat no 1500. gada pirms mūsu ēras. Mūsu izbrīns bija neviltošs, konstatējot, ka tik tālā pagātnē atšķirības kaut vai audumu rakstu izvēlē un pašā aušanas tehnikā, keramikas darinājumos un bronzas liešanas tehnoloģijā patiesībā nemaz nav bijušas. Šķita, ka redzam seno latgaļu un zemgaļu roku darinājumus.

Fantastisku dienu pavadījām Milānā, kur atkal mūsu gide bija Zane Oborenko – Mālpils meitene, kas patlaban mācās Milānas mākslas akadēmijā. Ar viņu kopā pacēlāmies Milānas katedrālēs jumta augstumos un savām acīm varējām skatīt prātam grūti aptveramās cilvēka roku radītās akmens mežģīnes, kas tagad, daļēji attīrītas no gadsimtu sodrējiem, skatāmas tikai metra attālumā. To vērts redzēt katram, kas nonāks Milānā!

Tie, kas paši devušies ceļojumos ar autobusu, sapratīs, kāda nozīme ir gan pašam autobusam, gan šoferiem. Mums tiešām laimējās – bijām kopā ar labākajiem šoferiņiem, kādus vien var vēlēties – Zigi un Aldi no IMPRO. Pateicoties viņu pieredzei, visur bijām laikā, jo maršruti jau iepriekš tika rūpīgi izpētīti, visas formalitātes nokārtotas, bet tad, kad mūs jau gandrīz pārņēma apātija, viņi nemanāmi piespieda mūs pamest autobusu un, pa ceļam uz mājām, iegrieztiēs vēl arī Veronā, kas pasaulē pazīstama kā Romeo un Džuljetas mīlas stāsta norises vieta. Un tas bija to vērts – mazais pagalmiņš vecpilsētā bija tūristu pilns. Daudzi savas kļūstās ilgas un lielos noslēpumus bija uzticējuši mazām papīra lapiņām, kuras tūkstošiem un tūkstošiem klāja visas iespējamās vietas uz pagalmiņa sienām, logiem, režģiem. Tajās mīlas vārdi rakstīti vai visās pasaules valodās.

Bet, pirms atgriežamies, vēl astoņas stundas Vinē, kur mūs jau 7 no rīta sagaidīja Andreas Krausa kungs – cilvēks, kurš sapņojis kopā ar ievērojamo austriešu arhitektu Hundertwasseru un bijis klāt visneiedomājamāko ideju realizācijā. Kopā ar viņu staigājot pa telpām, kurās tūristiem ieeja liegta, zīmējot uz sienām, kuras šim nolūkam bija speciāli projektētas, radās jauna, varbūt pirmajā mirklī nereāla ideja – nākotnē mūsu bērnu darbu izstāde varētu būt arī Hundertwasserhausā Vinē. Tas nu būtu nākošais sapnis pēc kā tiekties. Bet konkrētāk par to, ko mēs darījām šajā vietā, varat apskatīties Internetā www.Hundertwasserhaus.at "Hot News".

Bet nobeigumā gribu pateikt lielu paldies tiem cilvēkiem, bez kuru līdzdalības

projektu būtu grūti realizēt. Jau sākot ar pirmajām iecerēm, līdz pat ātrajai reakcijai uz katru īsziņu, ko neziņā sūtīju uz Latviju, kopā ar mums domās un darbos bija **Livija Mukāne**. Reizēm ar humoru, reizēm ar padomu, bet vienmēr ar sapratni viņas īsziņas bija kā vitamīni, kas deva spēku katrai dienai. Tikai pateicoties Livijai varēsim saņņot savu nākamo sapni. Paldies **Jurim Vitumam**, kurš bija klāt projekta iedīglu tapšanā Itālijā pagājušajā rudenī un atbalstīja mūs arī tagad! Paldies **Ivet-tai Jakovļevai** par iespēju dot tik stīvajām figūrām dzīvību! Paldies arī **Elvirai Grigorjevai** un **Edītei Saleniecei** par atbalstu un sapratni cīnoties ar projekta birokrātisko un grāmatvedības pusi! Paldies **vecākiem** par uzticību un izpratni jau sākot ar pirmajiem projekta tapšanas mēnešiem! Paldies kolēģiem, īpaši **Gunnai Petrevicai!** Un lielākais paldies **Latvijas Akadēmisko programmu aģentūrai** par mums doto iespēju ne tikai papildināt savas valodas zināšanas ar jaunu – itāļu valodu, bet arī tuvāk iepazīt šīs zemes kultūru un mākslu!

Un tā – esam atkal mājās – ar vienu piepildītu, bet otru jaunu sapni – tagad jau sapni par Vīni.

Māra Ārente

Top sienas fragments Hundertwasserhausā Vinē.

SPORTA ZIŅAS

Šaha čempionātā

5. decembrī Mālpil vidusskolas telpās notika Mālpils šaha čempionāts.

Sacensību organizators jau daudzus gadus ir Pāvels Jakovļevs.

Par atkritumu savākšanu un izvešanu.

Godājamie mālpilieši !

Vēlos atkārtoti vērst Jūsu uzmanību uzslavu saražoto sadzīves atkritumu savākšanas un noglabāšanas problēmām. Atgādinu, ka šo jautājumu Mālpils pagasta teritorijā regulē pašvaldības 26.04.2000. gada apstiprināti saistošie noteikumi Nr. 21 „Sadzīves atkritumu savākšana un izvešana”, kuru p.p. 17 un 18 paredz, ka ikviens mājas īpašnieks vai to tiesiskais valdītājs, ikviens zemes gabala īpašnieks vai nomnieks pagasta teritorijā ir atbildīgs par atkritumu savākšanu un izvešanu no sava īpašuma. Neatkarīgi no tā, vai šis īpašums ir vai nav reģistrēts Zemesgrāmatā, viņam jāiekļaujas Mālpils pagasta atkritumu apsaimniekošanas pasākumu realizēšanā gan ar savu darbību, gan ar laicīgu apmaksu par sniegtajiem pakalpojumiem. Ikvienu atkritumu ražotāja pienākums ir dokumentāli apliecināt līgumsaistības ar atkritumu savākšanas organizāciju vai uzrādīt maksājumu dokumentus par atkritumu noglabāšanu izgāztuvē. Ir aizliegts atkritumus izvest ārpus sava īpašuma teritorijas: uz ielām, skvēros, parkos, mežos, kā arī to savākšanai un noglabāšanai neatļautās vietās.

Apzinot reālo situāciju, it īpaši privātajā sektorā, nākas konstatēt, ka vēl ne visi šādas līgumsaistības ir nodibinājuši.

Atgādinu, ka uz šo brīdi atkritumu savākšanas un izvešanas pakalpojumus Mālpils pagastā sniedz divas firmas: SIA „BO Ziemeļvidzemes atkritumu apsaimniekošanas organizācija” (tel. 4222497), kura novembrī brīdināja savus klientus par sniegtā pakalpojuma tarifa paaugstināšanu 2005. gadā līdz 5.55 Ls/m³ + PVN (5%); otra firma, kura sniedz šādus pakalpojumus ir SIA „JSC L&T Hoetika”, (tel. 6480864), kuras sniegtā pakalpojuma tarifs ir 2.72 Ls/m³ + PVN (5%). Firmas ģenerāldirektora Ē.Zaporožeca sniegtais skaidrojums par šo tarifu: tuvākajā laikā tarifs nemainīsies, taču, ja tālākā nākotnē tas notiks, tad palielinājums nebūs tik krass, maksimāli šis tarifs varētu sasniegt 4 Ls/m³.

Mālpils pagasta padome, kas līdz šim izmantoja SIA „Ziemeļvidzemes” sniegtos pakalpojumus, ir uzdevusi Mālpils pagasta iepirkumu komisijai veikt cenu aptauju par šo pakalpojumu, un, acimredzot, varētu arī lemt par līguma pārslēgšanu ar citu, iespējams, lētāku firmu.

Vēlreiz aicinu iedzīvotājus, kuri vēl nav noslēguši līgumus par savu saražoto atkritumu savākšanu un izvešanu, to izdarīt, tā reāli iesaistoties pagasta sakoptības pasākumos.

Vēlot visiem laimīgu un panākumiem bagātu Jauno 2005. gadu!

Mālpils pagasta padomes izpilddirektors
V.Komarovs

Policijas ziņas

- 28. novembrī, Mālpilī, izdega kādas katlumājas siena 10 m² platībā. Pieņemts lēmums par atteikšanos ierosināt krimināllietu.
- 6. decembrī, Mālpils diķi ielūza un noslika 1959. gadā dzimis vīrietis, kurš uz plānā ledus makšķerēja.
- 10. decembrī, Mālpilī no mājas pagalma nozagta a/m VW CARAVELLE, izgatavota 1992. gadā. Automašīna tika atrasta Mālpils ciemata centrā.
- 13. decembrī, 1947. gadā dzimis vīrietis konstatēja, ka Mālpils pagastā, kāda uzņēmuma telpās, piemeklējot atslēgu, no kabineta nozagts datora procesors un klaviatūra. Materiālais zaudējums tiek noskaidrots.
- 18. decembrī, Mālpils pagastā, Sidgundā, kādas privātmājas verandai izsista viena loga rūts. Materiālais zaudējums 30LVL.
- 19. decembrī, Mālpilī 1951. gadā dzimušais Vilnis, būdams alkohola reibumā, lamājās necenzētiem vārdiem un draudēja ar fizisku izrēķināšanos. Persona tika aizturēta un sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Ceļu satiksmes negadījumi

- 29. novembrī, Mālpilī, uz Ķirši ielas, 1976. gadā dzimusi a/m AUDI 80 vadītāja uz slidenas brauktuves netika galā ar a/m vadību un uzbrauca brauktuves labajā pusē stāvošam autogreiderim.
- 30. novembrī, autoceļa Garkalne-Nītaure 43.km 1958. dzimis a/m RENAULT MASTER vadītājs uzbrauca sunim, kas izskrēja uz ceļa braucamās daļas.
- 3. decembrī, Mālpilī 1960. gadā dzimis a/m GAZ 5312 vadītājs, braucot atpakaļgaitā nepārliecinājās par manevra drošību un izraisīja sadursmi ar stāvošu automašīnu MERCEDES BENZ SPINTER.
- 4. decembrī, Upmalās, uz Lielvārdes šosejas, nenoskaidrotas a/m nenoskaidrots vadītājs uzbrauca stāvošai a/m FIAT TEMPRA un no notikuma vietas aizbrauca.
- 5. decembrī, autoceļu Mālpils-Bukas un Garkalne-Nītaure krustojumā, 1981. gadā dzimis a/m TOYOTA COROLLA vadītājs, izbraucot uz galvenā ceļa, izraisīja sadursmi ar transportlīdzekli VW GOLF.
- 19. decembrī, autoceļa Sidgunda-Ropaži krustojumā ar ceļu uz mājām, 1951. gadā dzimis a/m VAZ 21011 vadītājs, izbraucot uz galveno ceļu, nedeļa ceļu automašīnai SAAB 9000, kā rezultātā notika abu a/m sadursme.

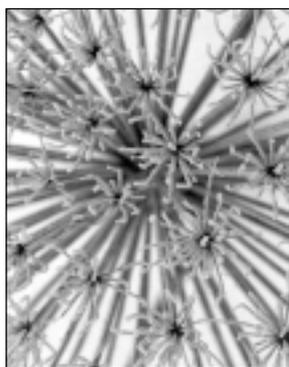
Rīgas rajona policijas pārvaldes preses un sabiedrisko attiecību galvenā speciāliste Inguna Gaile, t.7219729

SLUDINĀJUMI

Tvert labo dienu, stundu,
mirkli sīkako,
Tvert tīra sniega
nokrišanas mirkli,
Kad katrai pārslai spārnos
mirgo prieks.

/O.Vāciētis/

Sveicam janvāra jubilārus!

- 80** – Leonardam Keisteram,
Veronikai Šemiotei
- 75** – Austrai Āboliņai,
Jevģēnijai Kaļiņinai,
Ņinai Rozenfeldei,
Jazupam Uškānam
- 70** – Pēterim Grapmanim,
Broņislavai Graudiņai,
Irēnai Zamecai

Sirsniņš paldies
Ārijai Ozoliņai un Imantam Tučam
par jauko Ziemassvētku dāvanu.
Lai jums ražīgs jaunais 2005. gads!

Kultūras nama dežurantes

Mālpils pagasta iedzīvotājiem

*Lai dāsna katra Jaunā gada diena
Un katrs mirklis sauli līdz nes.*

Lai veselība, enerģija un dzīves prieks
aizpilda katru Jaunā gada dienu.
Lai mājās valda saskaņa un mīlestība!

Mālpils pasta kolektīvs.

Izsakām vislielāko pateicību
par Jāņa Medņa 100 gadei veltīto piemiņas
sarīkojumu Mālpils novadpētniecības
muzeja vadītājai Baibai Lippei. Novēlam
veiksmi un panākumus turpmākajā darbā.

Jāņa Medņa bērni,
mazbērni un mazmazbērni.

5. janvārī pl. 18.00
Mālpils kultūras namā
**Cikla "Dzīvības spēks" dabas
produktos**

Iekcija: Vīrusu infekcijas. Gīpas profilakse
Nutriciologi Agrita Kivliniece un Rinalda Liksnīte

INFORMĀCIJA

REKLĀMA

Pasākumi Mālpils kultūras namā janvāra mēnesī 2005. gadā

- 12. janvārī 13.00** klubiņa "Rezēdas" saiets
- 21. janvārī 19.00** Mālpils pagasta uzņēmēju balle
- 27. janvārī** Rīgas rajona mūsdienų deju skate
- 29. janvārī 19.00** Mālpils kultūras nama
pašdarbnieku vakars

*Meklēsim zvaigzni,
kuras gaismā visilgāk
dvēselē saskaņa mīt.
Jaungada naktī
iesim sevi un
citos cīruļus saklausīt.*

G. Krieviņš

**Veiksmīgu, radošu, bagātu
katru jaunā gada dienu !**

Mālpils kultūras nama darbinieku vārdā vēl

kultūras nama direktore
Edīte Priekule

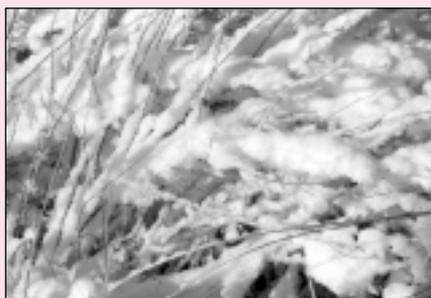
**Politiskās partijas „Jaunais laiks” iniciatīvas
grupa aicina** Mālpils pagasta aktīvus, ideju bagātus, darboties
gribošus cilvēkus iesaistīties Mālpils pašvaldības deputātu
priekšvēlēšanu procesā, lai kopīgi izstrādātu darbības programmu,
palīdzētu sastādīt deputātu kandidātu sarakstu, pieteiktos paši darbībai
padomes sastāvā, iesaistītos priekšvēlēšanu kampaņas pasākumos.
Aicinām pašiem veidot sava pagasta nākotni.

Lūgums pieteikties pie Vladislava Komarova padomes telpās, vai
zvanīt pa telefoniem 9250880 vai 7970887, vai ierasties uz atbalstītāju
sapulci piektdien, 2005. gada 7. janvārī plkst. 16.00 Mālpils pagasta
padomes aktu zālē.

Mūžu aizmūžā,
Laiku plūdamā,
Gadu gadskārtā
Tā kā šodienā, -

Vienmēr tie paši mirdz:
Gaišā saule
Un siltā sirds.

/Aspazija/

**Daudz
gaišu dienu
un sirds siltuma
„Mālpils Vēstis”
lasītājiem
Jaunajā gadā!**

Redakcija

Mālpils pagasta padomes izdevums "Mālpils Vēstis"
Adrese: Nākotnes iela 1, Mālpils, Rīgas rajons, LV – 2152
Tālrunis: 7925390, 7970888
Redaktore: Dace Krilovska, žurnāliste: Dzinta Krastiņa

Par raksta saturu un faktu precizitāti atbild tā autors
"Mālpils Vēstis" elektroniski <http://www.laikraksti.lv>
Makets sagatavots un iespiests SIA "N.I.M.S."
Rīgā, Pērnavas ielā 47/3, tālrunis: 7311424